одговара његовом нивоу образовања и стручном звању у одређеној области у истој или другој школи, у складу са чланом 114. став 1. овог закона.

(7) Ако нема слободног радног мјеста у истој или другој школи, лице из става 5. овог члана остаје нераспоређено и остварује право на плату у висини коју је остварило за мјесец који је претходио мјесецу у којем му је престала дужност, а најдуже шест мјесеци, након чега му престаје радни однос.".

Члан 29.

У члану 179. тачка 1) брише се.

Досадашње т. од 2) до 23) постају т. од 1) до 22).

Члан 30.

Послије члана 179. додаје се нови члан 179а, који гласи:

"Члан 179а.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о поступку за додјељивање Светосавске награде (члан 127а. став 11. овог закона).".

Члан 31.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-923/19
27. септембра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1628

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о заштити од насиља у породици, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Шестој редовној сједници, одржаној 27. септембра 2019. године, а Вијеће народа 7. октобра 2019. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о заштити од насиља у породици није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3938/19
8. октобра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

З А К О Н

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Члан 1.

У Закону о заштити од насиља у породици ("Службени гласник Републике Српске", бр. 102/12, 108/13 и 82/15) у члану 1. ријечи: "те прекршајне санкције које се изричу учиниоцима насиља у породици" замјењују се ријечима: "мјере за заштиту жртве од насиља у породици и друга питања од значаја за заштиту од насиља у породици".

Члан 2.

Члан 3. мијења се и гласи:

"Заштита од насиља у породици остварује се примјеном овог закона и других прописа којима се уређује остваривање права жртава насиља у породици".

Члан 3.

Члан 6. мијења се и гласи:

"(1) Насиље у породици, у смислу овог закона, постоји уколико постоји основ сумње да је члан породице или породичне заједнице извршио радње физичког, сексуалног, психичког и/или економског насиља, као и пријетње које изазивају страх од физичке, сексуалне, психичке и/или економске штете код другог члана породице или породичне заједнице.

(2) Радње насиља у породици, у смислу става 1. овог члана, јесу:

а) примјена силе на физички или психички интегритет члана породице или породичне заједнице,

б) поступање које може проузроковати или изазвати опасност да ће проузроковати физичку или психичку бол или патњу члана породице или породичне заједнице,

в) проузроковање страха или личне угрожености или повреде достојанства члана породице или породичне заједнице уцјеном или другом принудом,

г) вербални напад, вријеђање, псовање, називање погрдним именима, те други начини грубог узнемиравања члана породице или породичне заједнице,

д) сексуално насиље,

ђ) онемогућавање приступа здравственој заштити и њези,

е) праћење и сви други слични облици узнемиравања члана породице или породичне заједнице,

ж) намјерно оштећење или уништење имовине члана породице или породичне заједнице, заједничке имовине, или имовине у посједу,

з) ускраћивање или одузимање права на економску независност забраном рада или држање члана породице или породичне заједнице у односу зависности или подређености,

и) васпитање дјеце на начин понижавајућег поступања,

ј) одузимање дјеце или избацивање из стана члана породице или породичне заједнице,

к) исцрпљивање радом, изгладњивањем, ускраћивањем сна или неопходног одмора члану породице или породичне заједнице,

л) непридржавање одлуке надлежног органа којом је утврђен лични контакт дјеце са родитељима,

љ) задржавање путне исправе или неког другог документа члана породице или породичне заједнице,

м) насилна изолација или ограничење слободе кретања члана породице или породичне заједнице и

н) свака друга радња која представља насиље у породици или породичној заједници.

(3) Под радњом насиља у породици сматрају се и пријетње радњама из става 2. овог члана.".

Члан 4.

У члану 7. у тачки ж) тачка се замјењује запетом и додаје се нова тачка з), која гласи:

"з) лица која су међусобно била или су још увијек у емотивној или интимној вези, независно од тога да ли учинилац дијели или је дијелио домаћинство са жртвом.".

Члан 5.

У члану 10. став 2. мијења се и гласи:

"Субјекти заштите дужни су у првом контакту обавијестити жртву, на њој разумљив начин, о свим правима која има у складу са овим и другим прописима и о установама, органима, правним лицима и организацијама које пружају помоћ, подршку и заштиту.".

Послије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

"(3) У поступцима остваривања својих права и заштите жртве имају право на бесплатну правну помоћ у складу са прописима којима се регулише област бесплатне правне помоћи.".

Члан 6.

У члану 11. став 2. мијења се и гласи:

"Субјекти заштите у процесу заштите, помоћи и подршке жртвама насиља у породици сарађују у најбољем интересу жртве.".

Послије става 2. додају се нови ст. 3, 4. и 5, који гласе:

“(3) На подручју јединице локалне самоуправе закључује се протокол о поступању и формира се група за координацију и сарадњу од представника свих установа, органа и организација које пружају заштиту, помоћ и подршку жртвама насиља у породици.

(4) На основу годишњих извјештаја, Министарство прати и анализира примјену протокола из става 3. овог члана.

(5) Група за координацију и сарадњу из става 3. овог члана формираће се у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.”.

Члан 7.

Члан 12. мијења се и гласи:

“(1) Чланови породице, субјекти заштите, као и запослени у образовним, социјалним и здравственим установама, као и сваки други грађанин, дужни су одмах након сазнања да је почињено насиље у породици или да постоји основ сумње да је почињено насиље у породици, пријавити то полицији.

(2) Након пријема пријаве да је учињено насиље у породици, надлежни полицијски службеник је дужан да одмах о томе обавијести центар за социјални рад, који ће одмах непосредно пружити социјалну заштиту и психосоцијалну помоћ жртви, предузети друге мјере из своје надлежности, те о томе сачинити службени извјештај.

(3) Здравствена установа омогућиће жртви бесплатан љекарски преглед ради утврђивања постојања повреда физичког или психичког интегритета.

(4) О извршеном насиљу у породици надлежни полицијски службеник одмах обавјештава и надлежног јавног тужиоца и, уз извјештај, доставља прикупљене доказе и процјену ризика.

(5) Надлежни јавни тужилац, након окончања истраге, у писаној форми, обавјештава надлежног полицијског службеника о подизању оптужнице против осумњиченог лица или о обустави истраге, као и о разлозима за обуставу истраге.

(6) Обавјештења и процјену ризика, осим надлежном јавном тужиоцу, надлежни полицијски службеник доставља и центру за социјални рад.”.

Члан 8.

Послије члана 12. додаје се нови члан 12а, који гласи:

“Члан 12а.

(1) По свакој пријави насиља у породици врши се процјена ризика.

(2) Надлежни полицијски службеник врши процјену ризика на основу прикупљених обавјештења о томе:

а) да ли је учинилац раније или непосредно прије процјене ризика учинио насиље у породици или неки други вид насиља и да ли је спреман да га понови,

б) да ли је пријетио убиством или самоубиством,

в) да ли посједује оружје,

г) да ли је ментално болестан или злоупотребљава психоактивне супстанце,

д) да ли постоји сукоб око старатељства над дјететом или око начина одржавања личног контакта дјетета и родитеља који је учинилац,

ђ) да ли је учиниоцу изречена хитна мјера или мјера заштите од насиља у породици,

е) да ли жртва доживљава страх и како она процјењује ризик од понављања насиља и

ж) друге чињенице и околности од значаја за процјену ризика.

(3) Министар унутрашњих послова доноси Правилник о поступку и начину спровођења процјене ризика.”.

Члан 9.

У члану 13. у ставу 2. ријечи: “прекршајно одјељење надлежног основног суда” замјењују се ријечима: “надлежни суд у прекршајном поступку”.

Став 3. мијења се и гласи:

“Приједлог за изрицање хитне мјере заштите подноси надлежни полицијски службеник, центар за социјални рад или жртва насиља у породици или породичној заједници, а изричу се најкасније у року од 24 часа од пријема приједлога, односно извођења учиниоца насиља у породици пред суд.”.

Члан 10.

Послије члана 21. додаје се нови члан 21а, који гласи:

“Члан 21а.

(1) Жртва може изабрати, прије или у току поступка, лице од повјерења које ће бити присутно током једног или више поступака или радњи у вези са заштитом од насиља у породици.

(2) Лице од повјерења може бити било које пунољетно лице осим учиниоца насиља.

(3) Надлежни органи су обавезни да омогуће присуство лица од повјерења у свим поступцима и радњама у које је укључена жртва, у складу са прописима из своје надлежности.

(4) Жртва насиља има право на пуномоћника у поступку.”.

Члан 11.

Послије члана 22. назив главе IV: “САНКЦИЈЕ” и члан 23. мијењају се и гласе:

“ЗАШТИТНЕ МЈЕРЕ

(1) Мјере за заштиту жртве од насиља у породици су заштитне мјере.

(2) Сврха заштитних мјера јесте да се осигура нужна заштита и безбједност жртве, те отклоне стања или услови који могу бити од утицаја или могу погодовати или подстицајно дјеловати да учинилац убудуће врши радње насиља у породици.

(3) Заштитне мјере су:

а) удаљење из стана, куће или неког другог стамбеног простора,

б) забрана приближавања жртви насиља у породици или породичној заједници (у даљем тексту: забрана приближавања жртви),

в) забрана узнемиравања или ухођења жртве насиља у породици или породичној заједници (у даљем тексту: забрана узнемиравања или ухођења жртве),

г) обавезан психосоцијални третман и

д) обавезно лијечење од зависности.

(4) Заштитне мјере изриче надлежни суд у прекршајном поступку, а на приједлог надлежног полицијског службеника, центра за социјални рад или жртве насиља у породици.

(5) Суд је дужан изрећи заштитне мјере у року од 30 дана од дана подношења Приједлога за изрицање заштитне мјере.”.

Члан 12.

Члан 23а. мијења се и гласи:

“Заштитне мјере из члана 23. став 3. овог закона изричу се самостално и предмет су директног извршења органа надлежних за њихово спровођење, у складу са одредбама овог закона.”.

Члан 13.

Члан 23б. брише се.

Члан 14.

Члан 42. мијења се и гласи:

“(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај запослени у образовној, социјалној и здравственој установи, који не пријави насиље у породици.

(2) Новчаном казном од 300 КМ до 900 КМ казниће се за прекршај грађанин који не пријави насиље у породици.

(3) Новчаном казном од 300 КМ до 900 КМ казниће се за прекршај члан породице или породичне заједнице који не пријави насиље у породици извршено према дјетету, осим у случају када је и сам жртва насиља у породици.

(4) Новчаном казном од 3.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај субјекти заштите и друга тијела овлашћена за поступање по овом закону који не поступе у складу са чланом 34. став 1. овог закона.".

Члан 15.

Послије члана 42. додаје се нови члан 42а, који гласи:

"Члан 42а.

Полицијски службеник који не поступи у складу са обавезама из овог закона по пријави насиља у породици, сноси ће одговорност у складу са законом.".

Члан 16.

Послије члана 45. додаје се нови члан 45а, који гласи:

"Члан 45а.

Министар унутрашњих послова ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о поступку и начину спровођења процјене ризика (члан 12а. став 3).".

Члан 17.

Овај закон објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. маја 2020. године.

Број: 02/1-021-931/19
27. септембра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1629

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ И ТЕХНОЛОШКОМ РАЗВОЈУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Шестој редовној сједници, одржаној 27. септембра 2019. године, а Вијеће народа 7. октобра 2019. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3936/19
8. октобра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

З А К О Н

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ И ТЕХНОЛОШКОМ РАЗВОЈУ

Члан 1.

У Закону о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 33/14 и 66/18) у члану 7. у ставу 3. ријечи: "Министар науке и технологије" замјењују се ријечима: "Министар за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво".

Члан 2.

У члану 9. став 1. мијења се и гласи:

"Резултати научноистраживачког рада су: научни и прегледни рад (чланак) објављен у часопису који је доступан међународној и домаћој научној јавности, научна монографија, поглавље у научној монографији, саопштење или рад објављен у зборнику са научног скупа, уводно предавање на научном скупу, предавање по позиву са међународног или домаћег научног скупа штампано у цјелини или у изводу, саопштење са међународног или домаћег научног скупа штампано у цјелини или у изводу, објављена научна критика или полемика, рецензија, менторство докторске дисертације, лексикон, енциклопедија, картографска публикација, докторски радови, нова сорта, патент, техничка рјешења, нове методе, нови материјали, те нови технолошки поступак.".

Члан 3.

У члану 14. ријечи: "Министарство науке и технологије" замјењују се ријечима: "Министарство за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво".

Члан 4.

Члан 17. мијења се и гласи:

"(1) Општи интерес и стратешки циљеви у научноистраживачкој дјелатности, у смислу овог закона, остварују се путем програма:

а) основних, примијењених и развојних истраживања,

б) оспособљавања младих надарених за научноистраживачки рад,

в) стипендирања студената који постижу врхунске резултате у учењу и истраживању,

г) набавке научне и стручне литературе из иностранства и приступа електронским научним и стручним базама података,

д) издавања научних публикација,

ђ) одржавања научних скупова,

е) промоције и популаризације науке и технологије,

ж) унапређења инфраструктуре и набавке опреме неопходне за научноистраживачки рад,

з) међународне научноистраживачке сарадње,

и) јачања капацитета за спровођење политика научноистраживачке дјелатности и технолошког развоја,

ј) подстицања научне продуктивности у међународним референтним часописима и награђивање за научна достигнућа,

к) подстицања и подршке учешћа младих на олимпијадама знања и међународним такмичењима из области природних наука, математике, информатике и инжењерства.

(2) Општи интерес и стратешки циљеви технолошког развоја, у смислу овог закона, остварују се путем програма:

а) истраживања у области технолошког развоја,

б) подстицања проналазаштва, иновација и заштите интелектуалног власништва,

в) трансфера знања и технологија и подстицања примјене резултата научноистраживачког рада,

г) подршке организацијама за инфраструктурну подршку развоја технологија,

д) подршке иновативном предузетништву и развоју нових технологија.

(3) Финансијским планом Министарства утврђују се програми из ст. 1. и 2. овог члана који ће бити подржани у тој години и износ средстава за финансијску подршку, у складу са законом.".

Члан 5.

Члан 18. мијења се и гласи:

"(1) Програме из члана 17. став 1. т. а), б), г), д), ђ), е), ж), з), и) и к) овог закона могу остваривати: Академија наука и умјетности Републике Српске, високошколске установе и научноистраживачке организације на начин и под условима утврђеним овим законом.

(2) Програме из члана 17. став 1. т. б), в) и ј) овог закона могу остваривати физичка лица: студенти сва три циклу-